మంచివాడి చెడ్డతనం

పాపారావంత మంచివాడు లేడని, అతను ఆ వూరు వచ్చిన మొదటిలో అందరూ అంటుండేవారు. చుట్టు ప్రక్కల ఎవరి యింట్లోనైనా కష్టమొస్తే అతను అందరి కన్నా ముందు హాజరవడం, వారి కష్టాలు పంచుకుంటూ తగిన సహాయం చెయ్యడం తరచు అందరికీ తెలసిన విషయం. అతని యింటికి వెళ్ళిన ముష్టివాడు కాని, అతిథి కాని ఎప్పుడూ వట్టిచేతులతో తిరిగి వెళ్లేవాడు కాదు. అతని ఆదరణ, సహాయం అందరూ వేనోళ్ల పొగడుతూండేవారు.

పాపారావు తప్ప మరొకరు సహాయం చేస్తారనే ఆశ లేక విశ్వనాథం అతని దగ్గరకు వచ్చాడు. ఎదురుగా వున్న కుర్చీ మీద కూర్చోమని ఆహ్వానిస్తూ కాఫీ యిచ్చి ఆదరించాడు పాపారావు.

"మీ వద్దకు ఒక సహాయం కోసం వచ్చాను" అన్నాడు విశ్వనాథం, ఉబికివచ్చే బాధ అణగద్రొక్కే కంఠంతో.

"చెప్పు నాయనా, నాకు చేతనైన సహాయం చేస్తాను" అన్నాడు పాపాపారావు.

"మా నాన్నగారు నన్ను ఇంట్లోంచి గెంటేశారు" అంటూ తన కష్టాల చరిత్రకు నాంది చెప్పుకున్నాడు విశ్వనాథం.

"అరరే! ఎందుకు గెంటేశారు?"

"మీ కందరికీ తెలిసే ఉంటుంది. మా సవతి తల్లి నన్ను నానా బాధలు పెడుతోంది. చిన్న విషయాలపై పేచీలు పెంచి మా నాన్నకు నా మీద ఫిర్యాదులు చెప్పి కొట్టిస్తోంది. ఇంట్లో తిండి సరిగా పెట్టడం లేదు. నేను చదువుకొనే సమయంలో ఏవో పనులు చెప్పి, నా చదువు పాడు చేసేది. మొన్న నా బి.ఎ.పరీక్ష పోయింది. చదువు మీద శ్రద్ధ లేక బోలెడు డబ్బు తగులబెట్టానని మా నాన్నకు కోపం తెప్పించింది. ఆయన న్ను చావగొట్టారు. ఆ దెబ్బలు భరించలేక సవతి తల్లి నన్ను యింట్లో నానా బాధలు పెడుతోందని నాన్నగారికి చెప్పాను. ఆవిడకు నా మీద కోపం వచ్చింది. ఆవిడ శీలాన్ని చెరచడానికి నేను దొంగ చూపులతో ప్రయత్నిస్తున్నానని మా నాన్నతో చెప్పి నన్ను ఇంట్లోంచి గెంటించేసింది" అని ముగించాడు విశ్వనాథం తన బాధల చరిత్ర.

"పాపం!" అని సానుభూతి చూపించాడు పాపారావు. "మీరేమైనా రెండు వందల రూపాయిలు సహాయం చేస్తే నా చదువు పూర్తి చేసుకుని, ఎక్కడైనా ఉద్యోగం

సంపాదించుకుని మీ సొమ్ము తిరిగి యిచ్చేస్తాను" అంటూ ప్రాధేయపడ్డాడు విశ్వనాథం.

పాపారావుకు విశ్వనాథం పరిస్థితి చూస్తే గుండె కరిగింది. విశ్వనాథం, అతని తండ్రి కృష్ణారావు చాల రోజుల నుంచి బాగా తెలుసు పాపారావుకు. విశ్వనాథం ఎంతో బుద్ధి మంతుడని విన్నాడు కూడా కృష్ణారావు మూడో భార్య సవతి కొడుకును నానా కష్టాలు పెడుతున్నట్టు నల్గురూ చెప్తే వినడమేకాని, స్వయంగా ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఈ రోజు విశ్వనాథం సహాయం కోసం ప్రాధేయపడుతుంటే, ఆదంతా నిజమే కావచ్చునని నమ్మాడు పాపారావు.

"కృష్ణారావు గారంతటి మంచి మనిషి నిన్నుయింట్లోంచి గెంటెయ్యడం చాలా అన్యాయం" అన్నాడు పాపారావు.

"ఆడదాని మాటలు విన్న ప్రతీ మొగవాడూ అలాగే చేస్తాడు. నిజానిజాలు తెలిస్తేగాని చేసిన పనిలోని మంచి చెడ్డలు తెలియవు. ఆయన్ని నిందించి పనిలేదు. ఈ కాస్త సహాయం చేస్తే మీ మేలు మరచిపోను." అంటూ వేడుకున్నాడు విశ్వనాథం.

"పోనీ మీ నాన్నగారితో మాట్లాడి నీ పరిస్థితిని చక్కచేస్తానోయి" అన్నాడు పాపారావు.

"విచక్షణా జ్ఞానం లేకుండా ఆడదాని బానిసలా ప్రవర్తించే ఆయన్ని గురించి నాతో ఏమీ చెప్పకండి, నా బాధలు నేను పడతాను" అంటూ లోపల ఉడికిపోతున్న కోపం వెళ్ళగ్రక్కాడు విశ్వనాథం.

అనవసరంగా వారి సంసార గొడవలలో కలుగచేసుకునేదానికన్నా ఆపత్తులో వున్న విశ్వనాథానికి కాస్త సహాయం చేయడమే మంచిదనిపించింది పాపారావుకు.

పాపారావు యిచ్చిన రొక్కం తీసుకుని, వీలైనంత త్వరలో వాపసు చేస్తానని వాగ్దానమిచ్చి, ఆ పట్నంలో మరో దూరపు బంధువు యింట్లో చదువుకుని కాలక్షేపం చేస్తానంటూ వెళ్ళిపోయాడు విశ్వనాథం.

పాపారావు విశ్వనాథానికి సహాయం చేసినట్లు, ఆ నోటా ఆ నోటా ప్రాకి, కృష్ణారావు భార్య చెవిలో పడింది. ఆవిడ త్రాచు పాములూ పగబట్టినట్లు లేచి, భర్త వద్దకు వెళ్ళి 'ఏమండీ, చూశారా? చేసిన వెధవ పనులకు కోపం వచ్చి, ఎప్పటికైనా బుద్ధి వస్తుందని మీ అబ్బాయిని యింట్లోంచి పొమ్మని కేకలేస్తే ఆ పాపారావు వాడికి డబ్బు యిచ్చి ఆదుకుంటున్నాడుట అలా అందరూ ఆదుకుంటుంటే, మీ అబ్బాయి మీ మాట వింటాడా? అయినా ఇంకొకరి సంసారం గొడవలలో కలగజేసుకుని తండ్రీ కొడుకుల మధ్య తగాదాలు పెంచే మనిషి ఏం పెద్ద మనిషండీ!" అంటూ సాగదీసింది.

పెళ్ళాం మాటలు వేద వాక్యాలుగా నమ్మే కృష్ణారావుకు పాపారావు నిజంగా

తనకి అపకారం తలపెట్టినట్లు కనిపించాడు తల్లి శీలం చెరచడానికి ప్రయత్నించే నీచమైన కొడుకును చేరదీసి ఆదరించే పాపారావు ప్రవర్తనలో ఏదో దుర్బుద్ధి ఉన్నదని స్ఫురించింది. అప్పటినుంచి పాపారావు పలకరించినా కృష్ణారావు మాట్లాడడం మానేశాడు. ఇది చూసి పాపారావు కొంచెం ఆశ్చర్యపోయాడు కాని కొడుకును హింసించే తండ్రితో ఎక్కువ పరిచయం కూడా మంచిది కాదని ముభావంగా ఊరుకున్నాడు. కాలం గడచిన కొలదీ వారిద్దరి మధ్యా రాకపోకలు, మాటా, మంతీ ఆగిపోయాయి.

విశ్వానాథం పరీక్ష ప్యాసయ్యాడు. అతనికి ఒక ఉద్యోగం యిప్పించాడు పాపారావు. ఉద్యోగంలో చేరాక అప్పుగా తీసుకున్న డబ్బు విశ్వనాథం వాపసు చేశాడు పాపారావుకు. విశ్వనాథం తన సహాయంవలన బాగుపడ్డాడు కదా అని అతను చాలా సంతోషించాడు. తరువాత విశ్వనాథం పెళ్ళి కూడా పాపారావు చేతుల మీదుగా జరిగింది. అందుకు ఎంతో కృతజ్ఞత చూపించుకున్నాడు విశ్వనాథం.

రోజులు గడిచిన కొలదీ, పాపారావు విశ్వనాథానికి సహాయం చేస్తూండడం వల్ల కొడుకు తిరిగి యింటికి రాక పోవడం వల్ల, కృష్ణారావుకు ఆయన భార్యకు ఉక్రోషం పెరిగిపోతూంది. కనిపించిన ప్రతీవాడి దగ్గరా పాపారావంత కుత్సితబుద్ధి, మిత్రద్రోహి లేడని తన బంధువుల పిల్లనిచ్చి పెళ్ళి చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతోటే తన కొడుక్కు మొదట సహాయం చేశాడని తండ్రీ కొడుకుల మధ్య తగాదాలు పెంచుతున్నాడని, ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రచారం చేయసాగారు. పాపారావు యిదంతా విన్నాడు. నిజం నిలకడమీద తెలుస్తుందని ఊరుకున్నాడు. పాపారావు దగ్గర నుంచి ఎదురు ప్రచారం లేకపోవడం వల్ల కృష్ణారావు మాట నిజమని అంతా నమ్మి పాపారావంత చెడ్డవాడు మరొకడు లేడని అనుకోసాగారు.

కృష్ణారావు భార్యా సహితంగా ఒకనాడు కాశీయాత్రకు బయలుదేరాడు. కాశీ విశ్వనాథుని దర్శనం చేసుకుని, భార్యను వెంట వేసుకుని బజారులోంచి వస్తూ వెనక్కి తిరిగి చూసేటప్పటికి భార్య కనిపించలేదు. చుట్టూ వున్న జన సమ్మర్ధంలో భార్య దారితప్పి మారిపోయిందేమో అని అంతా వెదికాడు. కాని లాభం లేకపోయింది పోలీసులకు రిపోర్టు యిచ్చాడు. అప్పటికీ దొరకలేదు. ఊరంతా స్వయంగా గాలించాడు కాని ఎక్కడా ఆమె జాడ కనిపించలేదు. భార్యను వెదుకుతూ కాశీలోనే పదిరోజులుండగా ఒకరోజు ఆమె దగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. ముసలి భర్తతో కాపురం చెయ్యలేక వేరొక పడుచు భర్తని కాశీలోనే చూసుకున్నానని, తన్ను గురించి

వెదికే ప్రయత్నం చెయ్యవద్దని అందులో వ్రాసింది ఇటువంటి ఘోరం జరుగుతుందని కాని, జరిగినా యిలా తెగించి ఉత్తరం వ్రాస్తుందనికాని కలలో కూడా అనుకోని కృష్ణారావు అందమైన భార్యను పోగొట్టుకున్నందుకు చాలా దుఃఖించాడు తరువాత చాలా పశ్చాత్తాప పడ్డాడుకూడా, యిటువంటి భార్యను నమ్మి కన్నకొడుకును ఇంటిలోంచి గెంటేసినందుకు.

కాశీయాత్ర పూర్తి చేసుకుని, పశ్చాత్తాపంతో కృంగిపోయి తిన్నగా కొడుకు దగ్గరకు బయలుదేరాడు కృష్ణారావు. తన్ను ఎన్నో కష్టాలు పాలు చేసిన తండ్రిని జన్మలో చూడనని ప్రతిన పట్టాడు విశ్వనాథం, తండ్రిని చూడగానే నాగుమ్మం త్రొక్కద్దు" అని గెంటేశాడు, కొడుకు యింటికి రాగానే యింత పరాభవం జరగడం వల్ల జరిగిన చరిత్ర చెప్పుకునే సావకాశంలేక తిరుగు ముఖం పట్టాడు కృష్ణారావు.

కొడుకు విషయంలో అనవసరంగా పాపారావుతో మునుపటి స్నేహం చెడగొట్టుకున్నందుకు విచారిస్తూ, తన పశ్చాత్తాపం వెళ్ళబోసుకుందామని పాపారావు యింటికి బయలుదేరాడు కృష్ణారావు.

గుమ్మంలో నిలుచున్న కృష్ణారావును చూసి మొదట ఆశ్చర్యపోయినా మామూలు మంచి తనంతో లోనికి ఆహ్వానించాడు పాపారావు తన గత చరిత్ర, కాశీయాత్ర, కుమారుని తిరస్కరణ విపులంగా చెప్పుకొని ఏడ్చాడు కృష్ణారావు.

కృష్ణారావు ముసలి తనంలో యిన్ని కష్టాలు పడడం పాపారావుకు జాలి కలిగించింది. తండ్రీ, కొడుకులను కలిపే అవకాశం యిదేనని, అలా చేస్తే తనపై లోకం మోపే నిందలు కూడా పోతాయని కొడుకు సుముఖుడయ్యేటట్లు చేస్తానని వాగ్దానమిచ్చాడు పాపారావు.

విశ్వనాథం దగ్గరకు వచ్చి "మీ నాన్న జరిగిన దానికి పశ్చాత్తాపపడుతున్నాడు. మీ సవతి తల్లి కాశీలో ఎవడితోనో లేచిపోయింది. ముసలి తనంలో నువ్వు కాస్త ఆయన్ని చూడాలి" అంటూ సలహా యిచ్చాడు.

పాపారావు సలహా విశ్వనాథం చెవికెక్కలేదు. అన్ని సంగతులు తెలిసిన పాపారావే యిటువంటి సలహాలివ్వడం చాలా అసమంజసమనిపించింది విశ్వనాథంకు. తండ్రి తన్ను పెట్టిన బాధలకు ప్రతిఫలం ముసలితనంలో అనుభవించాలని నిశ్చయించాడు విశ్వనాథం. పాపారావు ప్రవర్తన నిరసిస్తూ తన కుటుంబ వ్యవహారాలలో జోక్యం కలుగజేసుకోవద్దని అతన్ని మందలించాడు.

విశ్వనాథం మంకుపట్టు చూసి పాపారావు చాలా బాధపడ్డాడు. ఇంట్లో కాచిపెట్టే

దిక్కులేని ముసలి తండ్రిపై పగ సాధించడం చాలా రోతనిపించింది. విశ్వనాథాన్ని విడిచి తిరిగి వచ్చేశాడు.

కృష్ణారావుని పిలిచి పాపారావు అన్నాడు "మిమ్మల్నీ మీ కొడుకును కలపడానికి నా ప్రయత్నం అంతా చేశాను. కాని అది వ్యర్థమయింది. మీ స్థితి చూస్తే చాలా జాలి వేస్తోంది. ముసలి తనంలో మిమ్మల్నీ కనిపెట్టి చూసే బాధ్యత నాపై పెట్టుకుంటాను. ఇప్పటినుంచి మీరు మా యింట్లోనే వుండండి" పాపారావు ఆదరణ వాక్యాలు, మంచితనం చూసి కృష్ణారావు పరమానంద భరితుడయ్యాడు అప్పటి నుంచీ ఆయన పాపారావు యింట్లో కలిసి మెలిసి బ్రతుకుతున్నాడు.

విశ్వనాథానికి ఈ సంగతి తెలిసింది. తన తండ్రికి తన యింట్లో తావివ్వనందుకు పాపారావుపై తగని కోపం వచ్చింది. తండ్రికీ, తనకీ యింకా విరోధాలు పెంచడానికి ఆఖరి రోజుల్లో చాకిరి చేసి, అనంతరం ఆస్తి పొందడానికి తండ్రిని ఇంట్లో పెట్టుకునే యెత్తు వేశాడని పాపారావుపై ప్రచారం ప్రారంభించాడు విశ్వనాథం.

విశ్వనాథం ప్రచారం బాగా ప్రాకిపోయింది. అలవాటు లేక ఎదురు ప్రచారం చేయలేదు పాపారావు. పాపారావంత పరమ దుర్మార్గుడు మరొకడు లేడని అంతా అనుకోసాగారు. అప్పుడు మాత్రమనుకున్నాడు పాపారావు, నిజం నిలకడ మీద కూడా తెలియదని.